

(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 6, 25. årgang, juli 2023 - Pris 35 kr.

**FAMILIE-
FESTIVALER**

**INTERVIEW MED SVAYAM
BHAGAVAN KESAVA SWAMI**

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Purusottama Masa: en ekstra måned

Vi er tilbage efter en måneds pause, hvor vi på redaktionen fik mulighed for at deltage i nogle spændende møder rundt om i Europa. Hertil dette blad er der nyheder og spændende læsning. Vi kan fortælle om udgivelsen af en ny bog, *Tattva* (se bagsiden), med et interview med forfatteren, SB Kesava Swami, der besøgte Danmark i juni (se side 5 + forsidebilledet) og i øvrigt har bidraget med en fast spalte til *Nyt fra Hare Krishna* det sidste halve års tid (se side 11). Så har vi på side 16 en gennemgang af, hvad man må kalde en giftig historie. Siden slutningen af 90'erne er der især på Internettet blevet spredt rygter om, at Srila Prabhupada blev forgiftet før sin bortgang. Vi ser på denne i de flestes øjne bizarre historie.

I serien om ISKCON Danmarks historie har vi en artikel af svenske Janesvara Prabhu, der gjorde tjeneste i Danmark nogle år omkring 1980 (se side 12).

Vi er færdige med serien om *vaisnava*-etikette og begynder i stedet med en række artikler fra *Back to Godhead*, hvor Prabhupadas discipel Rohininandana Prabhu diskuterer praktisering af Krishnabevidsthed i familielivet (se side 8).

I år indskydes der en ekstra måned i kalenderen – Purusottama Masa – fra den 17. juli til den 17. august, hvilket er den vediske måde at justere for forskellen mellem solåret og måneåret. Det betyder et afbræk i caturmasyas første måned, der starter den 3. juli med faste fra bladgrønt i én måned. Fasten afbrydes i Purusottama Masa og fortsættes den 17. august. Ld. 🌿

KALENDER

Mandag 3.7	Guru (Vyasa) Purnima Srila Sanatana Gosvamis bortgang Caturmasya begynder (faste fra bladgrønt i én måned)
Fredag 7.7	Srila Gopala Bhatta Gosvamis bortgang
Mandag 10.7	Srila Lokanatha Gosvamis bortgang
Tirsdag 11.7	ISKCON's stiftelse i New York
Torsdag 13.7	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Kamika Ekadasi)
Fredag 14.7	Bryd fasten mellem 4:44–10:24
Mandag 17.7	Purusottama-adhika Masa, Gaurabda 537 (Caturmasya følges ikke under Purusottama Adhika Masa)
Lørdag 29.7	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Padmini Ekadasi)
Søndag 30.7	Bryd fasten mellem 5:10–7:05
Fredag 11.8	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Parama Ekadasi)
Lørdag 12.8	Bryd fasten mellem 9:30–10:41
Tirsdag 11.7	ISKCON's stiftelse i New York
Torsdag 13.7	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Kamika Ekadasi)
Fredag 14.7	Bryd fasten mellem 4:44–10:24
Torsdag 17.8	Caturmasyas første måned fortsætter
Søndag 20.8	Sri Raghunandana Thakuras bortgang Sri Vamsidasa Babajis bortgang
Søndag 27.8	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Pavitropana Ekadasi) Radha Govinda Jhulana Yatra begynder
Mandag 28.8	Bryd fasten mellem 6:06–10:48 Srila Rupa Gosvamis bortgang Sri Gauridasa Panditas bortgang
Onsdag 30.8	Sidste dag i Caturmasyas første måned
Torsdag 31.8	Jhulana Yatra slutter Herren Balaramas fremkomst (faste til middag) Srila Prabhupadas afrejse til USA Caturmasyas anden begynder (tykmælksfaste i én måned)

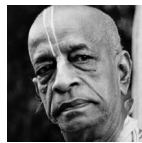
INDHOLD

2	Kalender & redaktionelt	5	Interview med Kesava Swami	12	Nogle minder fra Danmark	20	Purier
3	Srila Prabhupadas side	8	Familie-festivaler	14	Jahnus side	22	Spørgsmål om prasadam
11	Vækstens værste fjende	16	En giftig historie				

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2023, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

KENDSKAB TIL LIVETS FORMÅL, 1

af Srila Prabhupada (Oversat af Christopher Thuesen)

*Ethvert eftertænksomt menneske vil stille det fundamentale spørgsmål: "Hvad er formålet med livet?" Desværre øges vores besvær med at finde den egentlige mening af, at tusindvis af modstridende filosofier, religioner, ideologier og deres tilhængere strides om vores loyalitet. Srila Prabhupada giver her i artiklen simpel og oplysende vejledning. Artiklen er hentet fra et kapitel i bogen *Science of Self Realization*.*

Dagens emne er vores relation til Gud. Det er selverkendelse. *Sankirtana*-bevægelsen er den nemmeste proces til selverkendelse, da den renser hjertet. Fejlopfattelsen af vores identitet forårsages af det støv, der dækker sindet. Man kan ikke se sig selv i et støvet spejl. Men hvis det er klart, kan man se sig selv. Meditation er altså en hjerterenselsesproces. At give sig til at meditere betyder, at man forsøger at forstå sit forhold til den Højeste.

Alt, vi kommer i kontakt med, danner vi et forhold til. Lige nu sidder jeg på en pude, så forholdet mellem os er, at jeg sidder, og puden giver mig understøttelse. I er englændere eller indere, så I har et forhold til jeres samfund, familie og venner. Hvad er vores forhold til Gud da?

Hvis vi laver en rundspørge blandt alle mennesker, vil meget få være i stand til at forklare deres forhold til Gud. De siger: "Hvad er Gud? Gud er død. Jeg tror ikke på Gud for slet ikke at tale om et forhold." Fordi deres hjerter er dækkede af disse urene ting, kan de ikke se. Vi har et forhold til alt. Hvorfor forsøger vi ikke at forstå vores forhold til Gud? Skulle det være intelligens? Nej, det er uvidenhed.

Alle skabninger i denne materielle verden er dækkede af den materielle naturs tre kvaliteter. Derfor kan de ikke se Gud. De kan ikke forstå Gud, ej heller prøver de at forstå Ham. Men Gud er til stede. I England er det tåget om morgenen, så man kan ikke se Solen bag tågen. Men skulle det betyde, at der ingen sol er? Vi kan ikke se den, fordi vores øjne er til-dækkede. Men hvis man sendte et telegram til

en anden del af verden, ville folk der bekræfte: "Ja, Solen er her. Vi kan se den. Den stråler og er fuld af lys." Så hvis man benægter Guds eksistens, eller hvis man ikke kan forstå sit forhold til Gud, betyder det, at man mangler viden. Det er ikke, fordi Gud ikke findes. Vi er i en mangeltilstand. Solen er ikke tildækket. Solen er enorm – mange, mange gange større end Jorden. Skyerne kan højst strække sig 15, 30 eller 150 km på himlen. Hvordan skulle skyerne så kunne dække for Solen? Nej, skyerne kan ikke dække for Solen. De dækker vores øjne. Hvis en kanin bliver angrebet, og den ikke formår at forsvare sig selv, lukker den sine øjne og tænker: "Nu er min fjende forsvundet." Ligeledes er vi dækkede af Guds ydre energi og tror: "Gud er død."

Herren har tre slags energier. I *Visnu Purana* beskrives den Højeste Herres energier. I *Vedaerne* i *Upanisaderne* er der også beskrivelser af den Højeste Herres energier. *Parasya saktir vividhaiva sruyate (Svetasvatara Upanisad 6.8.) Sakti* betyder "energi". Herren har talrige energier. *Vedaerne* siger: "Gud har intet at foretage sig." Vi bliver nødt til at arbejde, fordi vi besidder ingen andre midler til at opretholde eksistensen – vi må spise, vi længes efter at nyde dit og dat – men hvorfor skulle Gud dog arbejde? Gud er ikke tvunget til at arbejde. Hvordan kan vi så påstå, at Gud har skabt universet? Er det ikke en slags arbejde? Nej. Hvordan fandt det så sted? Hans mangefacetterede energier er så kraftfulde, at de handler naturligt og er fulde af viden. Vi kan observere, hvordan en blomst syste-

matisk blomstrer, vokser og danner mange farver – en lille plet på denne side, en lille plet på den anden side, hvid på denne side, hvid på den anden side. Sommerfuglen er også et godt eksempel på kunstnerisk symmetri. Alt males, men på så perfekt og øjeblikkelig en måde, at vi ikke opdager hvordan. Vi kan ikke forstå, hvordan det kan lade sig gøre, men det udføres af Herrens energi.

Det er på grund af mangel på viden, at folk siger, at Gud er død, at der ikke findes nogen Gud, eller at vi ikke har noget forhold til Gud. Disse tanker kan sammenlignes med tankerne hos en person, der hjemsesøges af spørgelser. Ligesom en hjemsogt person siger alt muligt vrøvl, siger vi, at Gud er død, hvis vi bliver dækket af Guds illusoriske energi. Men det er ikke sandt. Derfor afhænger vi af denne recitationsproces for at rense vores hjerte. Påbegynd denne simple proces med at recitere Hare Krishna-*mantraet*. I vores familieliv, i vores klub, i vores hjem, på vejen – overalt – kan vi recitere Hare Krishna på denne måde, og mørket, der tynger vores hjerte og skjuler vores sande position, vil fordufte. Så vil vi opdage vores sande naturlige position.

Herren Caitanya Mahaprabhu anbefalede: *ceto-darpana-marjanam* [Cc. Antya 20.12]. *Marjanam* betyder "rense", og *darpanam* betyder "spejl". Hjertet er et spejl. Det er ligesom et kamera. Ligesom et kamera tager alle mulige slags fotografier både dag og nat, tager vores hjerte også fotografier og opbevarer dem på et ubevidst stadie. Det er psykologerne godt klar over. Hjertet tager adskillige billeder, og derfor tildækkes det. Vi er ikke klar over, hvornår det begyndte, men det er et faktum, at vores virkelige identitet bliver skjult via materiel kontakt. Derfor *ceto-darpana-marjanam*: Man må rense sit hjerte.

Der er forskellige hjertereneselsesprocesser – *jnana*-processen, meditationsprocessen, fromme aktiviteter. *Karma* renser også hjertet. Hvis man opfører sig meget fromt, renses hjertet gradvist. Men selv om disse proces-

ser bliver anbefalet for at rense hjertet, er de meget svære at udføre i denne tidsalder. For at følge den filosofiske videns vej kræver det, at man bliver en meget lærd person, man skal læse stakkevis af bøger, man må henvende sig til lærde professorer og fagkyndige og spekulere. Man må finde en person, der er oplyst. Alt dette hører til den filosofiske proces. Meditation er også en anbefalet proces. Man skal spørge sig selv: "Hvem er jeg?" Overvej blot: "Er jeg denne krop? Nej." "Er jeg denne finger? Nej, det er *min* finger." Hvis man funderer over sit ben, vil man opdage: "Aha, det er altså *mit* ben." Det vil gå op for én, at alt er "mit". Men hvor er dette "jeg"? Alt er mit, men hvor er "jeg"? Meditation betyder at lede efter dette "jeg".

Ægte meditation betyder koncentration af alle sanser på denne vis. Men den meditationsproces er meget besværlig. Man må beherske samtlige sanser. Sanserne trækker én ud i det ydre, men man må tvinge dem indad til introspektion. Derfor er der otte processer i *yoga*-systemet. Den første går ud på at beherske sanserne gennem regulerende principper. Dernæst siddestillinger – det vil hjælpe én med at koncentrere sindet. Hvis man sidder tilbagelænet, er det ikke godt. Hvis man sidder oprejst, hjælper det. Derefter beherskelse af åndedrættet, så meditation og til slut *samadhi*. Men i vore dage er det yderst vanskelige processer. Ingen kan udføre dem umiddelbart. De såkaldte *yoga*-processer er fragmentariske – kun siddestillingerne og nogle få åndedrætsøvelser praktiseres. Det er ikke tilstrækkeligt til at bringe én til perfektion. Den virkelige *yoga*-proces er særdeles møjsommelig i denne tidsalder, selv om det er en anbefalet *vedisk* proces. På samme måde kan man forsøge at opnå viden gennem den spekulative filosoferingsproces: "Dette er *Brahman*, dette er ikke *Brahman*, så hvad er *Brahman*? Hvad er sjælen?" Sådanne empiriske filosofiske diskussioner anbefales også, men de er ubrugelige i denne tidsalder. (Fortsættes i næste nummer) 🌸

TØRST EFTER AT VÆRE NYSGERRIG

INTERVIEW MED SVAYAM BHAGAVAN KESAVA SWAMI

af Jesper Frydenlund

*København havde besøg af Svayam Bhagavan Kesava Swami i juni. I den forbindelse benyttede jeg lejligheden til at interviewe ham om hans bog *Tattva*, der netop er blevet oversat til og udkommet på dansk. Vi talte om selve begrebet *tattva* og det at reflektere og skrive for at nå til dybere erkendelse. Jeg spurgte ham også, hvad hans bedste råd til danske hengivne er.*

Jesper: Jeg vil starte interviewet med at citere fra den originale præsentationstekst til bogen *Tattva*: *See inside out*: "For evigheder siden diskuterede gamle vismænd *tattva*, dvs. grundlæggende sandheder om livet, universet og alt imellem det. Disse indsigter hjælper én til at udmærke sig på alle niveauer – fysisk, følelsesmæssigt, socialt og vigtigst af alt åndeligt. Her diskuterer vi elementerne af denne *tattva*, hvor vi udforsker alt fra religion til relationer, videnskab til sociologi, ledelse til livsstilsforvaltning. Dette er visdom, der ånder."

Disse grundlæggende sandheder – hvordan defineres de? Er det muligt at forklare det med blot få ord?

Kesava Swami: Den bogstavelige betydning af ordet *tattva* er sandhed. *Tattva* står fast i alle tider, alle steder og i og under alle omstændigheder uanset kulturelle forskelle, nationalitet, region og køn. Så hvad er *tattva*? *Tattva* betyder at forstå fundamentale aspekter af virkeligheden.

For det første: Hvem er jeg? Hvem er jeg i den dybeste betydning, når vi går bagom alle de overfladiske identiteter, vi har tilegnet os ved at leve i denne verden i årevis?

For det andet: Hvorfor eksiste-

rer denne verden? Hvor kom den fra? Har den et formål? Hvordan fungerer den? Hvordan påvirker den mig?

For det tredje: Er der en Guddommelighed? Er der noget hinsides denne verden, og har jeg i så fald en forbindelse med den? Hvad er karakteren af denne forbindelse?

Svayam Bhagavan Kesava Swami synger på gaden i København

Når vi forstår disse grundlæggende sandheder om, hvem vi er, hvorfor verden eksisterer, og hvad der er hinsides denne verden, bliver vi i stand til at afkode livets dybeste spørgsmål, som er: Hvordan kan jeg blive lykkelig?

Hvis vi forstår begrebet *tattva* i dets dybeste forstand, fører det os til at leve et liv, hvor vi finder den største lykke.

Jesper: Det var et perfekt svar og faktisk den perfekte indledning til mit andet spørgsmål. Én af de ting, jeg bemærkede mest, da jeg læste bogen *Tattva*, er den måde, du tager alle mulige relaterbare hverdagsituationer og sætter dem ind i en let forståelig åndelig kontekst. Hvis vi alle kunne gøre det, ville verden sikkert se anderledes ud. Kan du kaste lidt lys over, hvorledes vi alle kan anvende en lignende tilgang og kultivere større bevidsthed, ydmyghed, taknemmelighed og en dybere forståelse? Jeg mener, at du engang har kaldt det "en åndelig forståelse af selvet, universet og det dybere formål med livets rejse." Hvordan?

Kesava Swami: Jeg tror, det er en løbende lektie og et løbende projekt, der varer hele livet. Min faste overbevisning er, at Guddommelighed ikke er noget, man ser et bestemt sted på et bestemt tidspunkt eller i en bestemt situation. Guddommelighed er noget, vi kan opdage i hvert eneste øjeblik. Nogle gange har mennesker en forestilling om, at åndelighed er noget, de praktiserer på et bestemt tidspunkt på ugen. Men for mig er den dybeste form for åndelighed den, der sker fra øjeblik til øjeblik i hver enkelt situation og interaktion, vi møder i denne verden. Så jeg tror, at projektet med at se disse ældgamle sandheder begynder med først at forstå disse ældgamle sandheder. Da jeg blev munk, var det, jeg forsøgte at gøre i de første mange år, derfor at studere den gamle sanskritlitteratur og virkelig prøve at forstå begreberne og de forskellige teologiske og filosofiske pointer på en meget dyb måde. Da jeg først havde fået en forståelse af disse sandheder eller denne *tattva*, begyndte jeg at se mig omkring i verden og spørge ind til,

om jeg kunne se disse sandheder i aktion. Vi hører om det teoretiske begreb *karma*. Men når jeg kører ud ad vejen og en tilfældig bilist skærer ind foran mig, og jeg pludselig sidder og hidser mig op, hvordan bruger jeg så begrebet i dén situation? Så efter at have tilegnet os viden siger de gamle vismænd derfor, at vi skal prøve at se denne viden folde sig ud for os i handling. Her fandt jeg, at skrivning var en meget kraftfuld måde at være reflekterende på. Jeg startede en blog for omtrent femten år siden, og at have det rum og det afløb, hvor jeg kunne reflektere over begivenhederne og interaktionerne i mit liv og på den måde bringe *tattva* ind i ligningen, gav mig evnen til at opdage mere og mere i verden. Derfor ser jeg studier, refleksion og skrivning som en slags kombineret måde, hvorpå vi virkelig kan begynde at se åndelighed fra øjeblik til øjeblik.

Jesper: Kan du forklare, hvordan denne praksis tjener både dig og læserne? Kan der måske forekomme en form for interaktion? Jeg ser det naturligvis fra dit perspektiv med dine observationer, din praksis og måden, du bringer *sastra* ind i forskellige hverdagsituationer. Men hvordan kan læserne på en lignende måde drage fordel af denne type hverdagsituationer ved at være særligt observante?

Kesava Swami: Én af grundene til, at jeg begyndte at skrive og især lave en blog, var først og fremmest for at skabe et rum, hvorfra jeg selv kunne blive mere reflekterende og dyb, hvilket jeg allerede har nævnt kort. Men det er også for at opmuntre folk til at gøre det samme. Jeg har altid sagt, at det er "visdom, der ånder." Filosofien, vores praksis og traditionerne bag *bhakti* er ikke bare et filosofimuseum, men i stedet det, jeg kalder en levende teologi. På den måde har vi alle muligheden for at leve den, ånde den og observere den, og det eneste, det egentlig kræver, er, at vi alle sammen bliver mere reflekterende og introspektive. Så idéen med en bog som *Tattva* er for det første at give folk en følelse af, hvorfor det at skrive er så kraftfuldt, og for det andet,

hvordan man i sin dagligdag vil være i stand til at finde en række dybe lektioner, hvis man blot har øjnene åbne for det. Ved at se og høre, hvordan en anden person finder læring i tilsyneladende ordinære livshændelser, kan vi også blive inspirerede og få kraft til at finde læring i vores egne livsobservationer. Så selv om *Tattva* er mine skriverier eller rettere sagt ydmyge refleksioner over årene, er selve formålet at opmuntre alle til at gøre det samme, for jeg tror, at jo flere mennesker, der er reflekterende og introspektive og virkelig lever og ånder denne visdom, des mere åndelighed bliver der bragt til verden.

Jesper: Ganske kort igen fra læserens perspektiv: Bortset fra, hvad du netop nævnte, samt en større bevidsthed i hverdagen – hvad kræver det så af f.eks. viden om *sastra* og viden om det Guddommelige? Kræver det mere og andet end blot at være bevidst og reflekterende?

Kesava Swami: Det begynder, som jeg nævnte, med at forstå filosofien på en meget dyb måde. Da jeg kom til templet, studerede jeg intenst de første to-tre år. På det tidspunkt skrev jeg ikke, for jeg fornemmede, at uden at modtage noget og først nære mig selv og uden at hæve min egen bevidsthed og forståelse ville jeg egentlig ikke have noget særlig væsentligt at dele med verden. Derfor vil jeg opfordre vores læsere til først og fremmest at dyrke disse hellige skrifter og slibe deres egne diamanter. Man skal se, hvad der rører én, se, hvad der bevæger én, se, hvad der resonerer særligt hos én, mærke, hvad der forbinder én til noget højere, og hvad man føler sig inspireret til at dele med verden. Se dernæst på verden og gå så ud og se filosofien blive omdannet til handling. Så jeg vil sige ja, og jeg tror, at denne gentagelse fortsætter evigt. Jeg ser mig selv som en evig elev og en evig lærer. At være elev hjælper én til at blive en bedre lærer, og når man underviser, lærer man mange, mange ting, og man vender tilbage til at være elev igen, og sådan nærer vi hele tiden vores forståelse.

Jesper: Det passer måske meget godt med, at Srila Prabhupada opfordrede sine unge hengivne til at skrive og publicere deres skriverier i *Back to Godhead*-magasinet som en slags beskyttet læringsproces?

Kesava Swami: Ja, det er ret interessant. I *Bhagavat Purana* bliver taleren opfordret til nu venligst at præsentere denne viden i henhold til sin erkendelse, i henhold til sin smag og i henhold til, hvad han har hørt fra sine lærere. Jeg finder disse tre faktorer meget, meget vigtige. Når vi skriver, præsenterer vi på en måde den viden, vi har fået, men vi gør det i lyset af vores egen smag, vores egen personlighed og vores egen erkendelse. Jeg tror på, at når man bringer personlighed, erkendelse og autentisk visdom sammen, bliver det visdom, der ånder.

Jesper: Maharaja, som afslutning vil jeg utroligt gerne høre, om du har nogle råd, du kan give videre til danske hengivne og danskerne generelt?

Kesava Swami: De gamle skrifter forklarer meget fint, at mennesker er forskellige fra dyr. Mennesker har en særlig kapacitet, mennesker har et særligt potentiale, mennesker har en ekstra særlig mulighed, og dét potentiale i menneskelivet er i bund og grund at stille spørgsmål og virkelig at være nysgerrig, udfordre og udforske. Einstein sagde: "Stop aldrig nogensinde med at stille spørgsmål." Nysgerrighed har sin egen grund til at eksistere. Når jeg rejser rundt i verden til forskellige steder, hvor jeg møder mennesker fra alle tænkelige samfundslag, mener jeg, at mit hovedbudskab til folk er at blive mere nysgerrige. Udfordre, udforske, komme ud af komfortzonen og måske prøve at se, hvordan der kan være mere til livet, end man allerede har set. Sæt pris på at lære hele livet igennem. Jeg tror, at når vi har den nysgerrighed og tørst efter at lære, begynder vi at finde fantastiske ting i vores liv, og kvaliteten af vores eksistens bliver eksponentielt dybere. Jeg tænker, at det er det, jeg vil dele – vær sulten efter at udforske og være nysgerrig, og i den sult vil vi opdage fantastiske ting. 🌸

FAMILIEFESTIVALER

af Rohininandana Dasa

I 1990'erne havde Rohininandana Prabhu en fast spalte i *Back to Godhead* om praktisering af hengiven tjeneste 'hjemme hos os selv'. Hvordan praktiserer man Krishnabevidsthed midt i et almindeligt travlt familieliv i en del af et større samfund med arbejde, forpligtelser osv., var tråden i hans spalte. Følgende artikel er fra *Back to Godhead* 27-03-1993.

Krishnabevidsthed skal leves for at blive forstået, og når det leves, bliver ens verden lysende med en konstant voksende åndelig følelse af festlighed. Sanskritordet for festival er *utsava*, der betyder 'glæde' eller mere fuldstændigt 'udtrykket for fuldstændig lykke'. Srila Prabhupada plejede at sige, at hele den vediske mission kan opsummeres i ordene *sarve sukhino bhavantu*: "Lad alle være lykkelige."

Krishnas hengivne vil gerne give deres børn transcendentale glæde, men præcis, hvordan man skal gøre det, kan være et problem. Srila Prabhupada giver os en formel med fire punkter. Han skriver: "Det eneste, man behøver at gøre, er at synge Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare/Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare, spise resterne af den mad, der er ofret til Krishna, have diskussion over bøger som *Bhagavad-gita* og *Srimad-Bhagavatam* og engagere sig i Deitetstilbedelse." (*Bhagavad-gita* 13.12, forklaring).

Enkelt, ikke sandt? Synge Hare Krishna, spise *prasadam*, tale om Krishna og ofre *arati*. Alle kan gøre disse ting, og i den åndelige verden, hvor alle drives af intense følelser af kærlighed til Krishna, gør alle dem med en nydelse, der aldrig får ende.

Men hvad med os? Hvordan gør vi den faste praktisering af Krishnabevidsthed levende nok til at konkurrere med de sprudlende løfter fra *mayas* sælgere såsom Hr. Nintendo? Vi voksnes åndelige praktisering kan drives af den voksnes følelse af pligt. Men hvis vi forsøger at tvinge vores praktisering over på vores børn,

vil de let reagere ved at blive frustrerede og hæmmede. En lille smule sukker kan dog hjælpe medicinen ned, og for et barn er sukkeret forældrenes kærlighed, anerkendelse, næring og forståelse.

Heri ligger fundamentet for at lykkes med Srila Prabhupadas firpunktsformel. Vi forældre skal selv oprigtigt nyde at praktisere Krishnabevidsthed, og vi skal elske vores børn nok til at ønske at være sammen med dem og dele os selv med dem. Fordi børn straks lægger mærke til selvmodsigelser, er vi nødt til at være gennemførte på begge disse områder, ellers vil vores børn bruge vores manglende konsekvens som en undskyldning for at ignorere de restriktioner, vi pålægger dem.

Vi er nødt til at følge Srila Prabhupadas formel med intelligens, sensitivitet og somme tider opfindsomhed, så både vores børn og vi selv bliver mere og mere entusiastiske omkring den. Prabhupadas ide var, at Krishnabevidsthed skal være sjovt for børn, en velkommen del af deres leg. Vi oplever måske ikke endnu den samme følelse af konstant fest ligesom beboerne i den åndelige verden. Ikke desto mindre er vores kalender fyldt med festival dage. Hvad kan være sjovere for et barn eller en voksen end en festival?

Et barn hopper af glæde over at høre, at der snart kommer en særlig dag. En Krishnabevidst festival betyder kreativitet, planer, forberedelser, farver, dufte og overraskelser. Den betyder venner og at give, få og dele. Den betyder sang, dans, leg og lystighed.

Vi kan få en fornemmelse af, hvordan vi arrangerer vores festivaler ved at høre om

Rohininandana Dasa med familie

Herren og Hans hengivnes barndomme. Da Herren Nityananda var barn, plejede Han at opføre Krishnas lege. Engang legede de slaget på Lanka. Da Nityananda som Laksmana blev ramt af Ravanas forfærdelige *sakti-våben*, faldt Han bevidstløs om. Hans venner holdt op med at lege og samlede sig bekymrede rundt om Ham. Nogle voksne kom og foreslog, at for at redde Laksmana var Hanuman nødt til at hente nogle særlige lægeurter. Barnet, der spillede rollen som Hanuman, blev sendt af sted for at finde urterne. Efter nogle eventyr kom han tilbage med dem, og da de blev givet af 'lægen', blev Nityananda genoplivet.

Da Srila Prabhupada var barn, brugte han og hans venner lang tid på at øve et skuespil om Herren Caitanya. Da de omsider opførte deres teaterstykke, blev det store publikum rørt til tårer.

Srila Prabhupada plejede også at organisere sine egne *Ratha Yatra*-festivaler, og naboerne ville deltage i dem. Da Herren Krishna var barn, hjalp Han og de andre landsbybørn de voksne med at passe køerne og kalvene. Eftersom børnene i Vrindavana og deres forældre altid var i en festlig stemning, ville de jævnligt klæde sig ud og udsmykke sig selv til festligheder.

Da en af mine indiske venner var barn i Østafrika, blev alle hjemmene på hendes gade hvert år til Diwali-festlighederne skrubbet rene, malet og kranset med guirlander. Hun og hendes venner løb fra hus til hus og spillede Herren Ramas *lilaer* og fik gaver i form af forskellige hjemmelavede lækkerier. Om aftenen blev hvert hus lyst op af, hvad der virkede som hundredvis af smukke lamper. Hjemmene var levende med lege, musik og sang.

Balaramas festival

Min hustru Radha Priya nævner, at i den vediske tradition er en festival et familieanliggende for alle i landsbyen. For et barn antyder ideen om en 'børnefestival', der bliver specielt

arrangeret af de voksne for barnet og dets venner, indirekte, at de voksne må have deres eget og sandsynligvis bedre liv end barnets. I en familiefestival deltager alle på lige fod, uanset hvad deres alder, status eller køn er. Radha Priya beskriver vores festival for Herren Balarama:

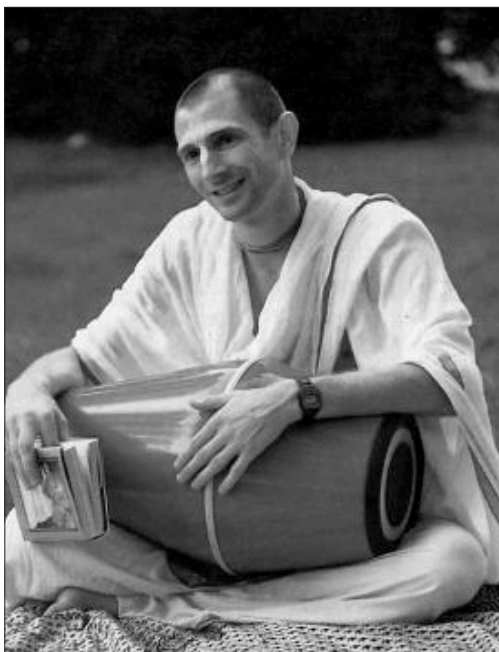
"Vores familiefestival, hvor vi fejrede Herren Balaramas fremkomst, var mindeværdig, for vi spillede alle fra et til 50 år en meningsfuld rolle i skabelsen af den. Adskillige dage før Bala-

ramas fremkomst, der indtræffer på en fuldmånedag, lavede vi en liste over ting, der skulle gøres for Ham, og satte den op på væggen. Når nogle var færdige med en opgave, krydsede de den over på listen. Børnene lavede invitationer, blæste balloner op, lavede vægmalerier af Herren Balarama, rullede 'Balarama-kugler' (konfekter, der hovedsageligt bestod af honning) og hang velkomstbannere op. De voksne sendte invitationerne af sted, gjorde huset rent og syede nyt tøj til vores Deiteter af Jagannatha, Balarama og Subhadra.

Venner begyndte at komme aftenen før festivalen med gaver til Herren Balarama. De satte telte op og fandt sig spændte til rette for at være parate til næste dag.

Før min mand tilbad Deiteterne om morgenen, var han ude og plukke vilde blomster til at pynte alteret, og Jnana Dasa og hans børn lavede dekorationer med farvet papir. 9 år

gamle Radhanatha Dasa tilbad Deiteterne til ledsagelse af sang, dans og musik fra mange forskellige instrumenter. Under klassen skiftedes vi til at fortælle og opføre historier om Herren Balarama.

Lidt senere gik vi ud i skoven for at spille Balarama, Hans venner og selv nogle af de ikke så rare personligheder som Pralambha og Dhenuka.

Igennem hele dagen følte vi os alle direkte involverede i at lave noget særligt for Herren og Hans hengivne, uanset om vi lavede mad, legede musiklege, bar ofringer til alteret, søgte rundt over hele haven efter skjulte papbogstaver for at stave Balaramas mange navne, undrede os over, hvordan Bala-

rama havde det efter at have drukket så meget *varuni*-drik, åbnede for vores Deiteter og viste vores små gaver til Dem eller nød festen af Herren Balaramas *prasadam*.

Højdepunktet var sandsynligvis teatret. Vi delte os i fire grupper på fem personer og gav os selv tyve minutter, så hver gruppe kunne forberede et skuespil efter eget valg om Herren Balarama. Derefter skiftedes hver gruppe til at opføre deres stykke med de simpleste rekvisitter og kostumer. Gamle og nye venner, teenagere og børnehaverbørn demonstrerede alle niveauer af humor, fantasi og spontanitet, som jeg sjældent har set det. Fordi vi var så meget sammen om det, mærkede vi alle en voksende kærlighed til hinanden.

Som afrunding på dagen kørte vi til stranden, tændte et bål og sang hengivne sange i lyset af Herren Balaramas fuldmåne, der glinsede på det bølgende hav." 🌸

VÆKSTENS VÆRSTE FJENDE

af SB Kesava Swami (Oversat af Jesper Frydenlund)

I morges spurgte jeg en person om dennes nytårsforsæt. Svaret var: "Mit liv går fantastisk. Jeg behøver ikke at ændre en eneste ting. Nytårsforsætter er for idioter!" Det havde jeg aldrig hørt før! Hvordan kunne nogen tro, at deres liv er perfekte uden nogen plads til forbedring? Uden at yde en indsats for at vokse, lære, udforske og udfordre vores nuværende måder at fungere på, hvordan kan vi så virkelig realisere vores fulde potentiale?

Når dét er sagt, så begyndte jeg at tænke på, hvor bevidst eller ubevidst vi alle kan falde i den samme fælde. Når jeg betragter mit eget liv, lader det til, at der er nogle helt særlige fjender, der kvæler vores alles vækst og udvikling. Vi glider ind i middelmådigheden, når vi har for travlt, er for arrogante eller er for komfortable til virkelig at investere i vores udvikling. Vækst består af nogle nøgleingredienser:

Tid – vores værdifulde timer bruges på presserende ting og daglige krav. Nogle ting kræver selvfølgelig øjeblikkelig opmærksomhed, men vi har en kronisk tendens til unødigt at prioritere opgaver fra vores "to-do-liste", som måske nok er presserende, men reelt set ikke særlig vigtige. Dermed ender vi med at negligere det, der ikke hiver febrilsk i vores bevidsthed, men som er nøglen til en lysere fremtid forude – tid brugt på at reflektere, spørge og planlægge. Vi skal frigøre håndgribelig tid og mentalt rum til at "tænke ud af boksen".

Ydmyghed – for at forbedre os må vi først erkende, at vi ikke er den bedste udgave af os selv. Det kræver ydmyghed. Vores egen stolthed overbeviser os om, at vi har fundet den bedste måde at fungere på. Vi tænker os selv et skridt foran alle andre, og det er svært at se, hvordan vi kan tage fejl. En ydmyg person accepterer

imidlertid sine begrænsninger og leder efter vejledning og søger altid efter en mulighed for at forfine og forbedre sin karakter og livsstil.

Mod – livet er et evigt spændingsfelt mellem komfort og aspiration. Vi forsøger at udforske, vokse og opnå forskellige mål, men vi ønsker også tryghed, sikkerhed og vished. Sandheden er, at vi er nødt til at ofre det ene for at få det andet. Hvis vi vælger at forblive i vores tryghedszone, bliver vi måske nødt til at leve med de uundgåelige følelser af at være ensformige, banale og kedelige. Hvis vi på den anden side kaster os selv efter vores drømme, bliver vi nødt til at gøre os klar til at trodse den klippefyldte vej af usikkerhed og modstand. Hvert betydeligt resultat har sin pris. I en tid, hvor tryghed, status og materiel velstand er blevet de fremherskende markører for et succesfuldt liv, er det kun få, der har modet til at følge deres drømme.

I det kommende år vil jeg forsøge at frigøre tid, udfordre min etablerede måde at fungere på og udvikle mod til at udforske nye ting. Jeg er ikke sikker på, om det vil resultere i store ydre succeser, men jeg er overbevist om, at det vil give en indre belønning. 🌸

NOGLE MINDER FRA DANMARK

af Janesvara Dasa

Janesvara Prabhu fra Sverige var en af de første hengivne, der kom til Danmark omkring 1979-1980. På opfordring fortæller han lidt om, hvad han husker fra dengang.

Da jeg i 1978 gik med i Krishnabevægelsen på Korsnäs Gård i Sverige, var bogdistributionen det allermest prioriterede. Harikesa Prabhu og Vegavan Prabhu sendte som GBC-repræsentant og regionalsekretær flere gange *sankirtana*-grupper (rejsende bogdistributionsgrupper) til Danmark. Jeg husker, at vi blandt andet distribuerede *Guds Supreme Personlighed*, et lille dansk uddrag fra *Krishnabogen*.

Vi vidste, at forskellige hengivne havde haft programmer nogle år tidligere på bl.a. Christiania, og nygifte Gopisvara Prabhu, en hengiven fra USA, var rejst ned for at starte forkyndelsen i København. Der blev arrangeret et program med Harikesa, og mange bogdistributører og den indiske forsamling var der. Harikesa Prabhu talte og besvarede spørgsmål. Hen imod afslutningen var der en voldsom ordveksling, da Harikesa nævnte, at Swami Vivekananda og Rama Krishna var *mayavadier* og dæmoner! Nogle reagerede meget stærkt på det! Vi havde også et *sankirtana*-møde med Harikesa Prabhu og Krishna-ksetra Prabhu på Lolland på dette tidspunkt.

Under mit første besøg i Mayapur (Indien) i 1980 bad Harikesa Prabhu mig om at tage til Danmark og gøre tjeneste i Københavns-templet. Vaidyanatha Prabhu havde lejet et hus på Korfuvej på Amager, og han havde brug for hjælp med økonomien.

Jeg begyndte at distribuere LP-plader uden for Københavns Hovedbanegård og solgte 50 plader hver dag i en måneds tid. Siden kom Devamrita Dasa Brahmacari til København og blev tempelpræsident. Harikesa Prabhu kom også på besøg. Devamrita Prabhu købte os en Toyota Hiace, og vi var nu en lille gruppe, der

rejste rundt i Danmark og distribuerede bøger i tre år. Det var Payonidhi Prabhu, Dasavatara Prabhu, Pancamukha Prabhu og mig og senere også Adideva Prabhu. Vi var ude at rejse i en uge eller to ad gangen. Engang imellem havde vi søndagsfest på et vandrehjem, og somme tider tog vi færgen fra Frederikshavn til Göteborg og besøgte Prapujaka Prabhu og Sikandini Mataji i templet i Partille til søndagsfest. Devamrita Prabhu inspirerede os med sine klasser og viste os film om ISKCON.

Engang var vi i Køge for at distribuere, og da vi sad i Hiacen ved dagens afslutning og talte laksmi (penge), kom en politibil hylende og bremsede tyve centimeter foran vores bil, imens en anden politibil blokerede vores bil bagfra. Betjentene sprang ud, greb Pancamukha og vred en af hans arme om bag på ryggen med et politigreb og råbte: "Klokken er 17.56, og I er arresterede!!!" Vi blev alle slæbt med på politistationen, fængslet og afhørt om, hvem vi var, hvad vi lavede osv. De løslod de danske hengivne efter nogle timer, mens jeg måtte tilbringe en nat i fængslet. Det viste sig senere, at nogle timer, før vi var færdige med vores distribution og var mødtes i bilen, var en ældre dame blevet frarøvet 17.000 kr. Hvad mere var, havde nogle set os sidde og tælle penge i bilen! Politiet lagde to og to sammen og troede, at de havde fundet tyvene! Jeg blev sluppet fri dagen efter med en advarsel om ikke at fortsætte med at distribuere bøger på Danmarks gader.

Vi kæmpede videre og forsøgte at distribuere lige så mange bøger som de hengivne i Sverige, men det var svært. Da det var tid til inspirationsmøde på Korsnäs for alle *sankirtana*-grupperne før Prabhupada-maratonet, der

dengang kaldtes julemaratonet, rejste vi dertil. Jeg bad inderligt til Sri-Sri Gandharvika-Giridhari, at vi måtte komme ud af, hvad jeg opfattede som lave distributionstal, og sælge 100 bøger på én dag. Den, som først nåede det, var Adideva Dasa, og siden fulgte vi andre efter én efter én. Jeg gjorde det første gang i Ikast på en snerig decemberdag.

Jahnu Dasa kom til templet, der nu blev ledt af Ravi Prabhu, og distribuerede i København under opsyn af ham, og Lalitanatha Dasa kom også lidt senere. Begge viste sig at være dygtige bogdistributører. På denne tid spekulerede jeg med hensyn til indtagelse af *prasadam* og begyndte at spise meget lidt, omkring en fjerdedel af, hvad

jeg havde brug for at spise. Jeg blev tynd som en kæp! Min bogdistribution gik ned. Jeg blev sendt til Norge for i stedet at indsamle penge til købet af Almviksprojektet gennem salg af malerier. Priyavrata Prabhu erstattede mig som *sankirtana*-leder i Danmark.

Omkring 1987 tog jeg tilbage til Danmark og distribuerede igen bøger. På den tid drev de et landbrugsprojekt på Tirslunds gartneri i Brørup kommune lidt uden for Kolding. Mange *sannyasier* og prædikanter besøgte os der såsom Satsvarupa Dasa Gosvami og Dhanurdhara Swami. Jorden var dog syg, fandt man senere ud af, og gården blev solgt. På den tid mødte jeg min polske hustru, Krishna Bhakti, der lavede oversættelser for BBT. Hun boede forskellige steder, når hun gjorde dette. Vi blev gift i templet på Kongens Tværvej på Fredriksberg den 17. januar 1989. Samme år flyttede vi til Almvik, og jeg begyndte at gøre tjeneste som lærer i Almviks *gurukula*.

Inden jeg blev hengiven, havde jeg også

Janesvara Dasa på besøg i Danmark

forbindelse til Danmark. Jeg tog et sytten måneders kursus på Tvindskolerne, Den Rejsende Højskole. Vi rejste i busser til Indien. Der stødte vi på hengivne, der sang Hare Krishna på bredden af Ganges i Benares. Senere arbejdede vi på forskellige fabrikker i København som en del af uddannelsen. Jeg boede i Ryesgade, der dengang kaldtes "Den sorte firkant", et slumområde. Min bolig var et nedlagt butikslokale. På væggen hang det typiske maleri af Partha Sarathi med Krishna og Arjuna bag fire hvide heste! En af mine medstuderende forklarede, at Krishnafolket mener, at dette er Gud, og hun fortalte, at hun havde været til et program på Christiania, hvor de uddelte gratis mad og havde *mantra*-sang. Hun fortalte: "Alle blev vældigt entusiastiske under sangen, og nogle hippier smed tøjet og dansede nøgne, men det blev ikke værdsat af Krishnafolket. De sagde helt fra!"

Den danske yatra ki jaya!

Sankirtana ki jaya! 🌸

HVORDAN STOPPER JEG MED AT LADE SOM OM, JEG ER NOGEN, JEG IKKE ER?

af Jahnú Dasa

Alle lader som om, de er nogen, de ikke er. Alle handler ud fra troen på, at de er denne krop og dette sind.

Denne falske identificering af sig selv med kroppen og dens kultur er årsagen til alle problemer og ulykker i verden. Det spiller ingen rolle, hvor godt man ser ud, hvor rig man er, eller hvor klog man er. Den uundgåelige endestation for kroppen er sygdom, alderdom og død. Derefter vil man blive født i en ny krop i henhold til sin *karma*.

Hvis man lærer om sit virkelige selv, kan man vide, at man er en evig sjæl, der er fuld af viden og lyksalighed. Hvis man kommer til indsigt om sit virkelige selv og sit forhold til Krishna, vil ens nuværende krop blive den sidste, man bliver født i.

Man behøver ikke engang vente på døden for at opleve den lyksalighed, der bor i os allesammen.

Jeg så en dokumentar på DR1 om skønhedens magt. Programmet handlede om, hvor vigtigt det er at se godt ud. Det er åbenbart et problem for mange mennesker, at de ikke ser ud som idealet om den slanke, strømlinede krop.

De måtte lære at acceptere deres krop og føle sig veltilpas i den.

Så tænkte jeg på, hvilken befrielse den vediske lære er – hvor vigtigt det er at forstå, at man ikke er sin krop og heller ikke sit sind, men derimod observanten indeni.

Når man først forstår, at kroppen er ens maskine og ikke én selv, bliver man straks befriet for kropskomplekser. Man kan selvfølgelig sige, at det er bedre at have en Mercedeskrop end en Trabantkrop, men hvem hænger sig i ens bil, når man ved, at føreren indeni er et menneske som én selv?

Når man kommer i kontakt med sit virkelige selv eller sjælen, som det kaldes, kan man

begynde at forbinde sit selv med det Højeste Selv – Gud.

Gennem en ægte forbindelse af sig selv med Gud, kan man opleve den højeste glæde. I den forbindelse vil en eftertænkssom person måske spørge sig selv, hvad Gud og sjælen er lavet af. Hvad består Gud af?

Gud består af evighed, viden og lyksalighed. Og eftersom sjælen er en partikel af Guds bevidsthed, er sjælen en atomisk gnist af evighed, viden og lyksalighed. Læg mærke til, at den vediske version er den eneste religion og filosofi i verden, der tilbyder en klar definition på sjælen og Gud.

Herren Brahma (skaberguden) siger:

”Krishna, der også er kendt som Govinda, er den Højeste Personlige Guddom. Han har en evig, lyksalig åndelig krop. Han er kilden til alt. Han har ingen anden årsag end sig Selv, for Han er alle årsagers oprindelige årsag.” – *Brahma-samhita* 5.1

Det giver også mening, at evighed, viden og lykke er den substans, som Gud består af. Vi kan teste det på os selv. Alle sjæle er atomiske fragmenter af Gud, og hvis det er sandt, bør det kunne stadfæstes gennem et eksperiment. Det svarer til at undersøge en enkelt dråbe for at forstå hele havet.

Det faktum, at alle levende væsener instinktivt graviterer mod disse tre tilstande, antyder, at det er vores naturlige tilstand. Alle levende væsener søger evighed, viden og glæde. Vi har alle en oplevelse af, at disse tre er drivkraften i vores eksistens.

Vi er alle nydelsessøgende. Vi forsøger alle at lære noget. Og vi prøver alle at bevare vores eksistens. Vi besidder overlevelseshæft. Overlevelseshæften sammen med sexdriften er sikkert de stærkeste drifter hos alle levende væsener.

I virkeligheden er vi lykkelige hele tiden.

Men i samvær med vores midlertidige kropslige eksistens bliver vores glæde konstant afbrudt af lidelse. Men vi ønsker ikke, at vores lykke skal ende. Hvem sidder i et virkelig lykkeligt sindelag og tænker: "Åh altså, jeg ville ønske, min lykke ville gå væk." Det er der ingen, der gør.

Det er således et direkte observerbart faktum, at alle levende væsener graviterer mod evighed, kundskab og lyksalighed, nøjagtigt som lært og forudsagt i Vedaerne.

Ved at forbinde os med vores virkelige identitet som sjæl bliver vi gensitueret i Guds substans af evighed, viden og lykke. Vi forbinder os selv med evighed, viden og lykke.

Metoden til at gøre dette er at påkalde Guds

navn og anmode Ham. Det afstedkommes i den nuværende tidsalder af strid og hykleri, Kali-tidsalderen, gennem at synge eller meditere på Hare Krishna-*mantraet*:

hare krishna hare krishna krishna krishna
hare hare/ hare rama hare rama rama rama
hare hare

"Det ovenstående *mantra* på 16 ord og 32 stavelser er den eneste måde at beskytte sig mod denne tids ondskab. Efter at have gennemført hele den vediske litteratur finder vi ingen mere ophøjet religion for den nuværende tidsalder end at recitere Hare Krishna."
– *Kali-santarana Upanishad*

PROFESSOREN OG BÅDMANDEN

En lærd, men stolt professor skulle engang fragtes over en stor flod af en færgemand. Midt ude på floden begyndte professoren at demonstrere sin viden over for bådmanden.

"Ved du, hvad det er for nogle stjerner, vi ser på aftenhimlen?" spurgte professoren.

"Nej, jeg er bare en almindelig mand. Sådan noget ved jeg ikke," svarede færgemanden.

"Ha, 25 procent af dit liv er spildt," udbrød professoren. Lidt efter spurgte han: "Alle de træer derovre på bredden ... Kender du til botanik? Ved du, hvad det er for nogle træer?"

"Nej," svarede færgemanden igen. "Jeg er en helt almindelig mand. Jeg har aldrig studeret noget."

"Så har du spildt 50 procent af dit liv," sagde professoren. "Hvad med disse insekter, der flyver rundt omkring os, ved du, hvad det er for nogle?" Færgemanden svarede igen, at det gjorde han ikke.

"75 procent af dit liv er spildt," konkluderede professoren.

Pludselig rejste en voldsom storm sig. Floden frådede, store bølger slog ind over

bådkanten, og båden begyndte at synke.

"Ved du, hvordan man svømmer?" spurgte færgemanden professoren.

"Nej, jeg har aldrig lært at svømme," svarede professoren.

"Så har du spildt 100 procent af dit liv," var færgemandens sidste ord til professoren, før denne druknede.

En af Srila Prabhupadas små gode historier. Vi skal vide, hvordan vi redder os selv fra gentagen fødsel og død ved at blive Krishnabevidste. Enhver anden form for viden er værdiløs, hvis vi ikke ved dette. 🌸

EN GIFTIG HISTORIE

af Lalitanatha Dasa

For et par måneder siden blev jeg involveret i en lukket email-gruppe med 80 deltagere for at diskutere et aktuelt problem inden for ISKCON. Lederen af gruppen var så uforsigtig at sende sine mails ud som Cc-modtagere og ikke som Bc (blinde modtagere). Alle email-adresser kunne derfor ses af alle.

Resultatet var, at pludselig blev der sendt emails ud af en helt anden karakter. Jeg mener ikke, at afsenderen havde været med fra begyndelsen. Vi blev spammet med en røverhistorie, der første gang blev spredt i slutningen af 90'erne, om, at Srila Prabhupada på sine sidste dage blev forgiftet af nogle disciple, der var ivrige efter at slippe af med ham, så de selv kunne blive *guruer* og overtage magten i ISKCON.

De fleste hengivne, der hørte historien i 90'erne, kunne selvsagt ikke tage den alvorligt. Den blev også hurtigt grundigt tilbagevist. Blandt andet skrev vores egen danske Jahnu Prabhupada en mindre afhandling, hvor han gennemgik påstandene og viste, hvordan det ikke kunne være sket.

Derfor var det en overraskelse at rende ind nogen, der stadig tager den historie alvorligt og forsøger at sprede den blandt ISKCON's hengivne. Eller rettere sagt var jeg godt klar over, at historien fortsat verserer i nogle kredse uden ellers at blive taget seriøst af ret mange. Men det var så første gang, at nogle direkte konfronterede mig på den måde.

Jeg valgte ikke at forholde mig tavs, for det bør man ikke, hvis nogen blasfemerer andre hengivne. Og at beskyldte hengivne for at have myrdet deres åndelige mester må da siges at være blasfemisk. Jeg konfronterede denne såkaldte (det vil jeg tillade mig at kalde ham) hengivne med en række argumenter. Han endte med at flygte fra gruppen med halen mellem benene, efter at jeg og et par

andre havde skrevet nogle tekster til hele emailgruppen.

Jeg vil gerne dele nogle af argumenterne fra udvekslingen her, for måske kan de være relevante for andre, der også bliver udsat for historien. Egentlig er det ikke mine egne argumenter. Jeg er så heldig at være i kontakt med en californisk discipel af Prabhupada, Mayesvara Prabhupada, der har gennemforsket sagen og skrevet en helt bog om den. Her dissikerer han hele historien inklusive de seneste versioner af den. Ligesom en virus muterer den nemlig. Når én detalje i historien er blevet tilbagevist, er den blevet forsøgt spredt i en ændret version. Mayesvara viser også, at historien har én bestemt oprindelse, en utilfreds hengiven, der er sur på ISKCON og dens ledere og bevidst ønsker at sprede forvirring blandt ISKCON's hengivne.

Hvad er så de påståede beviser for denne utrolige påstand? Hovedsageligt to. For det første skulle Prabhupada have sagt på sine sidste dage, at han var blevet forgiftet. For det andet viste en kemisk analyse af hårrester fra Prabhupada et stort indhold af et giftigt tungmetal, der ikke skulle kunne være kommet på nogen naturlig måde. Der har også verseret andre såkaldte beviser, f.eks. omkring båndoptagelser, hvor der efter sigende skulle blive hvisket om, at Prabhupada havde fået gift. Disse hviskeoptagelser er dog så utydelige, at ingen har kunnet afgøre, hvad der egentlig bliver sagt eller sågar hvilket sprog, der bliver talt, så de er ikke værd at diskutere.

Cadmium-historien

Da historien først blev cirkuleret i 90'erne, var påstanden, at der var blevet brugt arsenik som gift. Og minsandten, om prøver ikke også viste, at der var spor af arsenik i hår og negle fra Prabhupada. Det fik mange til at gispe.

Den ide blev dog tilbagevist, da der blev gjort opmærksom på, at arsenik er et almindeligt forekommende stof (faktisk det 20. mest almindelige på Jorden). Vi har alle arsenik i kroppen, og Prabhupada havde ikke mere arsenik i sig end så mange andre mennesker i verden.

Senere for en halv snes år siden vendte historien tilbage med en ny gift, cadmium, der er et meget giftigt tungmetal. Påstanden var, at en analyse af Prabhupadas hår viste et cadmiumniveau 200 gange højere end for et gennemsnitligt menneske. Det lød alvorligt, og selv nogle, der aldrig før havde taget forgiftningsspåstandene om Prabhupada seriøst, fik nu indtryk af, at her var 'den rygende pistol'.

Mayesvara Prabhu gør dog opmærksom på, at nogen rygende pistol er der ikke tale om. Den såkaldte cadmium-analyse er ved nærmere granskning forbundet med så mange problemer, at den aldrig ville kunne blive taget seriøst i en retssal. Her er nogle af grundene til at tvivle på dens validitet:

1. Laboratoriet, der foretog analysen, havde ikke lavet håranalyser før.
2. Håranalyser er notorisk upålidelige og anses aldrig for at kunne stå alene som bevis.
3. De testede hårprøver, der skulle være hårrester fra en hårklipper, hvor de havde siddet i 25 år, var alt for små til at lave en brugbar test.
4. Det var ikke muligt at fastlå, hvilket tidspunkt hårprøverne stammer fra. Det kan heller ikke helt udelukkes, at de slet ikke var fra Prabhupada.
5. Hårprøverne havde i løbet af næsten 25 år rejst hele verden rundt på flere kontinenter og været igennem mindst syv personers hænder. Hvilke forureninger, de kan have været udsat på den tid, kan ingen sige.
6. Ifølge laboratoriet kunne ydre forurening ikke udelukkes. Det ugyldiggør straks enhver konklusion, man forsøger at drage på basis af testene.
7. Skær i hårklippere var i 1970'erne ofte

belagte med cadmium eller lavet af legeringer, der indeholdt cadmium, som beskyttelse mod korrosion. En test af hårklyperen for at udelukke dette er ikke blevet fremlagt.

Det er nogle af Mayesvaras kritikpunkter af håranalysen. Hver for sig er de nok til at gøre hårtestene ugyldige i enhver juridisk sammenhæng (og husk det juridiske princip om, at enhver skal anses for uskyldig, indtil det modsatte er bevist).

Læg dertil følgende faktorer:

1. Prabhupada havde ikke symptomer på cadmiumforgiftning. Et vigtigt symptom ville have været deformede knogler og ekstreme ledsmerter. Han havde ingen af delene. Symptomerne, han havde, viste snarere ifølge lægerne, der undersøgte ham, en fremskreden sukkersyge kombineret med skader på nyrerne som følge af indsnævrede urinveje og vanskeliggjort vandladning plus selvfølgelig alderdom.
2. Det er slet ikke fysisk muligt at indtage så meget cadmium, at hår indeholder 200 gange mere end niveauet for et gennemsnitligt menneske. En person, der indtog en sådan mængde, ville være død, længe før hår kunne nå at vokse ud.
3. Cadmium har smag. Hvordan kunne en så fintmærkende person som Prabhupada ikke have bemærket det, hvis nogle havde kommet cadmium i hans mad?
4. Cadmium er ifølge eksperter (toksikologer) uegnet som gift ved forgiftningsforbrydelser. Derfor er der heller ingen tilfælde i kriminalhistorien, hvor nogen har forsøgt at slå ihjel med cadmium.

Ikke nok med det – det virkelige dødsstød for cadmiumpåstanden er ikke blevet nævnt endnu. I 1977, da Srila Prabhupada gik bort, var man slet ikke klar over, hvor giftigt

cadmium i virkeligheden er. Det blev først undersøgt og klarlagt fra sidst i 1990'erne og frem til omkring 2010. Derfor brugte man også cadmium i mange forbindelser, f.eks. som korrosionsbeskyttelse på skær til hårklyper. Det er først efter dokumentationen af cadmiums skadelige virkninger, at anvendelsen af det er blevet begrænset. Hermed står vi med den usandsynlige påstand, at nogle unge fyre – Prabhupadas disciple – der aldrig havde studeret kemi og toksikologi, var specialister i at forgifte med et stof, som videnskaben først opdagede den virkelige skadelige virkning af et par årtier senere.

Så en rygende pistol? Næppe.

Hvad sagde Prabhupada?

Hele denne fantastiske historie tager udgangspunkt i, at Prabhupada, hans disciple og en ayurvedisk læge den 9. november 1977, kun fem dage før Prabhupadas bortgang den 14. november, havde et par samtaler om forgiftning.

Her er det vigtigt at notere, at Prabhupada på intet tidspunkt sagde, at nogle havde forgiftet ham, men kun, at "en eller anden havde sagt, at hans symptomer var som én, der var blevet forgiftet." Alligevel verserer der påståede citater på Internettet og andre steder, hvor Prabhupada skulle sige: "Nogle har forgiftet mig." Afskrifterne af Prabhupadas samtaler fra den dag indeholder imidlertid intet sted, hvor han siger det.

Det startede med, at der var diskussion om, at Prabhupada havde forgiftningssymptomer. Ikke på grund af nogen ondsindet person, men fordi hans krop, fordøjelse osv. brød sammen, så det virkede, som om han var blevet forgiftet. På et tidspunkt bliver Prabhupada så spurgt af Tamala Krishna Gosvami:

"Srila Prabhupada, du sagde før, at du ... at det blev sagt, at du er blevet forgiftet?"

Srila Prabhupada svarede: "Nej! Den slags symptomer ses, når en mand bliver forgiftet. Det sagde han ['han' refererer til en ayurvedisk læge] ... ikke, at jeg er blevet forgiftet."

Den ayurvediske læge havde netop gjort opmærksom på, at Srila Prabhupadas symptomer kunne være resultatet af forkert medicinering eller visse spiser, der kunne agere ligesom gift. Så da Tamala Krishna Gosvami udtrykkeligt spurgte, om Prabhupada var blevet forgiftet, ville han tilsyneladende ikke have sine disciple til ukorrekt at tro, at han mente, at nogen havde givet ham gift, og han svarede med et klart og tydeligt "Nej!"

Tamala Krishna Gosvami nævnte så, at en *guru* i Sankaras tradition engang blev forgiftet, hvorfor de nu kun tillader disciple og ingen udefra at lave mad til dem. Prabhupada bemærkede, at det var godt, og det burde de også gøre nu. Så selv om Prabhupada eventuelt havde mistanke om, at nogle kunne finde på at forgifte ham (hvilket han lige havde benægtet, at nogen havde gjort), så var det i hvert fald ikke hans disciple, han mistænkte, for måden at undgå det på var, at kun de skulle lave mad til ham.

Lidt senere på dagen var Prabhupada stadig forstyrret over sagen. Men hvad var han forstyrret over? Nogle internetpåstande er, at han var forstyrret over at være blevet forgiftet. Mayesvara afviser dette, for det benægtede Prabhupada jo, at han var. Snarere ser det ud til, at Prabhupada var forstyrret over, at hans disciple var forvirrede over al den snak om, at nogen skulle have givet ham gift. Prabhupada ønskede ikke, at hans disciple skulle være urolige, eller at falske rygter om ham skulle opstå og spredes, og derfor var forstyrret.

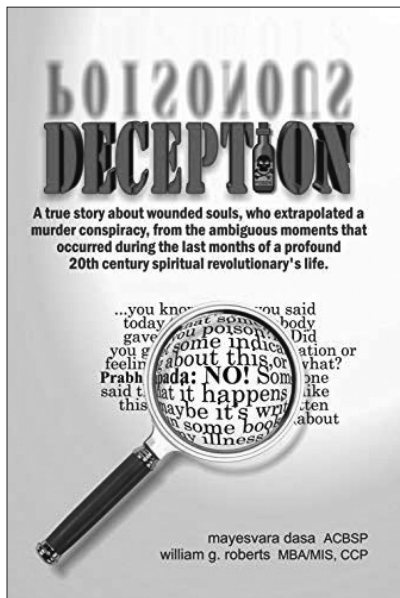
Mange har igennem årene udtalt sig om denne sag. Således blev en af Prabhupadas ældste disciple, Gopala Krishna Gosvami, spurgt i 2017: "Der er nogle spekulationer om, at Srila

Prabhupada blev forgiftet af sine disciple. Hvad mener du om det?"

GPG: "Det er den mest latterlige påstand, jeg nogensinde har hørt i mit liv. Jeg så personligt, hvordan holdet, der tjente Prabhupada, var så dedikeret til Prabhupada, og deres eneste bøn var, at Prabhupadas helbred måtte blive bedre. Min afdøde Gudsbror Tamala Krishna Maharaja tjente Prabhupada i årevis, og jeg så, hvordan Prabhupada stolede på hans intelligens og fornuft. Bhakti Caru Swami var også medlem af holdet, og jeg så, hvor dedikeret han var, og hvordan han med så megen kærlighed tog sig af Prabhupada. At tro, at nogen af dem nogensinde, nogensinde ville have så meget som tænkt på sådan en syndig ting ... Jeg har ingen tvivl om, at disse hengivne tjente Prabhupada efter bedste evne og var fuldstændigt loyale over for Prabhupada. De havde kun ét ønske om, at Prabhupada havde det godt, og at Prabhupada overlevede. At beskyldte dem for noget så ondt som dette er forfærdeligt syndigt, og jeg håber, at hengivne verden over ikke støtter denne teori overhovedet. Vi bør i virkeligheden være dybt taknemmelige over for Tamala Krishna Maharaja, Bhakti Caru Swami, Bhavananda og alle de andre, der havde travlt dag og nat med at tjene Prabhupada og sørge for Prabhupadas velbefindende." 🌸

Ønsker man at gå i dybden med denne sag, kan Mayesvaras bog anbefales:

Deception: Poison Conspiracy Exposed, af Mayesvara Dasa (William G. Roberts), copyright 2019. Se også hans hjemmeside på <http://jagannatha.com/deception-abridged-illustrated-ed/>.

PURIER: INDIENS FESTLIGE BRØD

MADLAVNINGSLEKTION 7

af Yamuna Devi Dasi (Oversat af Christopher Thuesen)

Fra Back to Godhead 27-03 1993.

Blandt Indiens fladbrød er dybstegte *purier* de mest festlige. Man finder dem på menuen ved de fleste festlige lejligheder lige fra bryllupper til festivaler til ISKCON-templernes søndagsfester. De er blevet tilberedt i tempelkøkkener i tusindvis af år, og selv i dag serveres tusindvis af *purier* som *maha-prasadam* til tempelbesøgende.

De er både Indiens mest elegante og dramatiske fladbrød og de hurtigste og nemmeste at tilberede. Man ruller blot en kugle af hvededej til en mellemtynd pandekage og dumper den ned i varm olie. Den er færdig på under et minut og svulmer op til en sprød, gylden, tyndskallet bold. En *puri* holder kun sin form i et minut eller to, så den er bedst, lige efter den er tilberedt, når den stadig er fuld af varm damp. Selvfølgelig er varme, sammenfaldne *purier* stadig lækre. Ved stuetemperatur kaldes de *basi purier*, der er en populær bestanddel af alt fra madpakker til en lille bid på rejsen.

Blandt de mange etniske brød, jeg har studeret, er de mest bemærkelsesværdige de ukomplicerede, der har stærke bånd til deres ældgamle ophav. Usyrede *purier* viser deres karakter gennem kvaliteten og renheden af de blot tre ingredienser mel, vand og ghee (klaret smør).

Puriers basale ingredienser

Blødt, friskmalet hvedemel foretrækkes, både for dets smag og dets elasticitet. I mange indiske køkkener males hvede dagligt, og melet betragtes som harsk allerede på tredjedagen. Selv om jeg sporadisk er i besiddelse af en kornmølle, er jeg det ikke på nuværende tidspunkt, så jeg benytter mig af det næstbedste: økologisk fuldkornshvedemel fra en helsekost. En nødløsning kunne være en blanding af ubleget hvidt mel og fuldkornshvedemel. Korn og mel, der er uden kemikalier og pesticider, er sunde og nærings-

rige og fortsætter i hovedtrækket med at være det, hvis man opbevarer dem nedfrosne.

Godt vand er vigtigt i brødbagning. I Indien indsamler folk friskt vand dagligt, som regel fra brønde, og opbevarer det i beholdere af ler eller kobber. De betegner ofte deres vand som enten sødt eller salt. Det søde vand minder om kildevand, og det salte indeholder salt og mineraler. Indiens byboere, der anvender kommunalt postevand, koger vandet og bruger det først efter, det er kølet af. I Vesten anbefaler jeg bjergkildevand.

Ligesom en sand fransk croissant kræver smør, og en italiensk focaccia kræver ekstra jomfruolivenolie, kræver klassiske *purier* klaret smør (ghee). Smør, der rundt regnet består af 80 procent smørfedt, 18 procent vand og 2 procent protein, kan ikke nå temperaturerne, dybstegning kræver. Når smør er klaret, er dets vand fordampet og proteinet adskilt fra det rene smørfedt. Det klarede smørs fine, raffinerede smag, der ofte beskrives som nøddeagtig og sød, stammer hovedsageligt fra den delikate karamelisering af smørrets laktosesukker.

Det er nemt at lave ghee. To metoder beskrives i klassens tekstbog, *Lord Krishna's Cuisine*. Bogen instruerer også i at lave ghee med smag som f.eks. ingefærghee, krydderghee og peberkornghee. Lige nu er min foretrukne ghee med smag lavet med nellike, en peberkornsblanding og friske, søde neemblade. Både ghee og økologisk smør er tilgængelige i større supermarkeder. Hvis man ønsker simple *purier* uden smørfedt, kan man stege dem i koldpresset majsolie eller en af de mange olier med smag, der er nævnt i min bog *Yamuna's Table*.

Formning og stegning af purier

Selv om det tager lidt øvelse at mestre at rulle

runde, jævne *purier*, vil de første forsøg også smage fremragende. For begyndere anbefaler jeg at rulle alle brødene ud på forhånd og opbevare dem på bagepapir. Det vil forsimple stegeprocessen, så man hurtigere kan servere *purierne* friske fra blus.

Det, *purierne* tager mest smag af, er det, de bliver stegt i. I Indien vil mange tempel- og husholdningskokke ikke anvende den samme ghee to gange til at stege *purier*. De tilbereder hver portion *purier* i en lille mængde ghee og smider bagefter ghee'en ud. En trænet tunge kan nemt kende forskel på, om *purierne* er stegte i ghee eller olie. Intet under, at ghee sommetider går under betegnelsen "flydende guld." Det er et dyrt stegemiddel, men intet kan måle sig med det.

Man kan spare på ghee'en ved at bruge den rette pande. Anvend til følgende opskrift enten en lille gryde eller en 23 cm skålformet indisk *karai*. Tommelfingerreglen er at bruge mindst 4 cm olie til små portioner *purier* og omtrent 6,5 cm til større gryder og større portioner.

Lidt ekstra bemærkninger

Hvis man kun laver *purier* en gang eller to om året, burde denne simple opskrift række. Men hvis man følger denne serie af madlavningslektioner, så eksperimentér med et par opskrifter i klassens tekstbog. Forsøg dig ad med forskellige typer mel, forskellige former for vand, mælkeprodukter og ghee eller olie med smag.

Sriila Prabhupada havde en forkærlighed for *purier* og bemærkede en gang, at han helt op i tyverne foretrak dem frem for *chapatier*. Jeg blev aldrig træt af at tilberede nye varianter for ham og udvælge de bedst tilgængelige ingredienser, mens han rejste hid og did. Af og til anmodede han om dem til særlige frokoster, et sent aftensmåltid eller til morgenmad på en kold morgen.

Purier går godt til nærmest hvilken som helst gryderet, grøntsagsret eller bælgrugtsret og også til mange regionale køkkener. Servér *purier* med *kicchari* og yoghurt som et simpelt nordindisk landsbyfestmåltid. Til en speciel frokost eller aftensmad kan man servere dem med en eller to grøntsagsretter og en salat. Prøv

dem med mango og kold sødris-budding som en eftermiddagsnack.

Purier

(16 stk.)

4,5 dl sigtet fuldkornshvedemel eller 2 dl fuldkornshvedemel blandet med 2 dl ubleget hvidt mel

2½ spsk. smeltet ghee eller vegetabilisk olie

1,5 dl varmt vand eller efter behov

Ghee eller vegetabilisk olie til stegning

Put melet i en stor skål. Hvis du bruger mere end en slags mel, så bland det grundigt. Stænk melet med ghee eller olie og maser det grundigt ind med fingerspidserne. Tilsæt 1 dl vand og ælt dejen til en grov masse. Tilsæt mere vand i tynde stråler efter behov, indtil dejen får en middelkonsistens. Rens hænderne grundigt og smør dem med olie. Ælt dejen i omtrent 8 minutter, indtil den er jævn og formbar. Pensel dejen med et lag olie, dæk den til og lad den hvile i en halv time (man kan lave dejen dagen før og køle den ned. Bring den til stuetemperatur før anvendelse).

Inddel dejen i 16 lige store dele. Dæk dem med plastik for at hindre udtørring. Tag en dejkugle, mens resten fortsat er dækket til, og tryk den flad til 1 cm's tykkelse. Dyp et hjørne af dejen i smeltet ghee eller vegetabilisk olie og rul den ud med et fast og jævnt tryk til en pandekage med en 13 cm's diameter. Placer den på et stykke bagepapir. Anvend samme fremgangsmetode med resten af *purierne*. Dæk dem løst til. Lad ikke pandekagerne røre hinanden.

Opvarm mindst 4 cm ghee eller vegetabilisk olie over middelhøj varme (185°C). Tilsæt en dejpandekage. Når den stiger op til overfladen, så dask den let med en hulske i et minuts tid, indtil den blæser op og begynder at blive gylden. Vend *purien* og steg den på den anden side i omtrent et halvt minut, indtil den er nær gyldenbrun. Overfør den til et fad, der er dækket med køkkenrulle. Anvend samme procedure med resten af *purierne*. *Purierne* ofres brandvarme, varme eller lunkne til Krishna. 🌸

BREVKASSE: HVAD MED VEGETARISK MAD PÅ EN RESTAURANT?

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishna-bevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk. Her svarer Sankarsana Prabhu på et spørgsmål om prasadam.

SPØRGSMÅL: *Jeg siger bordbøn og takker Gud for maden, før jeg spiser. Er det det samme som at ofre sin mad til Krishna?*

SVAR: At takke Gud for maden er fint, men ikke nok. Man bør ofre maden til Gud, før man spiser. Lad Ham nyde den først. Hvis du er gæst i mit hus og kommer med en masse god mad, og jeg sætter mig ned, takker dig og begynder at spise uden at invitere dig til at spise med – hvad er det for en taknemmelighed? Gud er allestedsnærværende. Han har givet alle vores madvarer. Derfor er det uciviliseret, hvis vi ikke tilbyder Ham maden, før vi spiser. Det er blot et spørgsmål om almindelig anstændighed.

SPØRGSMÅL: *Som en arbejdende person er jeg nødt til at spise i kontorets kantine. Maden der giver karmisk reaktion. Der kan også være ting som løg og hvidløg i. Selv om vi spiser vegetarisk mad, kan vi ikke være helt sikre på, at maden ikke indeholder ikke-vegetariske ting som ægprodukter osv. Før jeg spiser maden, siger jeg Hare Krishna-mantraet tre gange som en ofring til Krishna. Fjerner man virkelig den karmiske reaktion ved at ofre på denne måde, selv om maden indeholder ting, der ikke kan ofres? Er der nogen måde at undgå disse reaktioner på?*

SVAR: Du bør tilberede din egen mad derhjemme og tage den med på arbejde. Tillav den i en ånd af hengivenhed, og bag-efter ofrer du den til Krishna. Hvis vi spiser mad, der er lavet af ikke-hengivne, selv hvis

alle ingredienserne er rene, bliver vi stadig negativt påvirket af den materialistiske mentalitet hos personerne, der lavede maden. Hvis vi på den anden side spiser mad, der blev lavet med kærlighed og hengivenhed for Krishnas tilfredsstillelse, vil det ophøje vores bevidsthed at spise den. At spise mad, der er lavet af ikke-hengivne, tilslører vores bevidsthed.

SPØRGSMÅL: *Når en person spiser vegetarisk mad fra en vegetarisk restaurant (tilberedt af ikke-hengivne), kan han så ofre den mad til Krishna med kærlighed?*

SVAR: Så vidt muligt bør man undgå selv vegetarisk mad, der er blevet tilberedt af ikke-hengivne, for kokkens bevidsthed går ind i maden. Hvis vi spiser mad, der er lavet af hengivne, hjælper den mad os til at blive Krishnabevidste. Men hvis vi spiser mad, der er lavet af ikke-hengivne, forurener den vores bevidsthed.

Selv om jeg flyver over hele verden, og luftfartsselskaberne nu om dage tilbyder vegetarisk mad, spiser jeg aldrig måltiderne, der bliver serveret på flyet. Jeg er tilfreds med den *prasadam*, jeg kan få med mig om bord på flyet.

Hvis man somme tider i en nødsituation er tvunget til at spise på en restaurant, er det bedre at holde sig til salat, for den er ikke blevet kogt. Hvis du ikke har andre muligheder for et måltid, bør du bede om Krishnas tilgivelse, sige Hare Krishna-mantraet og tigge Herren om at acceptere det. Men det bør undgås så vidt muligt. 🌸

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Lørdag 1.7 Ratha Yatra i København. Afgang fra Mehl-dalsgade kl. 13. Særlig gæst: Trivikrama Swami.

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Tirsdag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag 07.00 - 08.00
Torsdag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Fredag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.govinda.dk
info@govinda.dk

Åbningstider:

Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

<https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/>
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk

Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk

Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk

Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnack/sets

Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk

Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

Program i tempel hver lørdag fra 17-19 og søndag fra 13-16.

Se Facebook (ISKCON Oslo) for nærmere detaljer.

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA SENTER:

Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.

Friday kirtan: Hver fredag kl. 17-19.

Se Facebook (ISKCON Bergen) for nærmere detaljer.

Web: harekrishna.no

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon

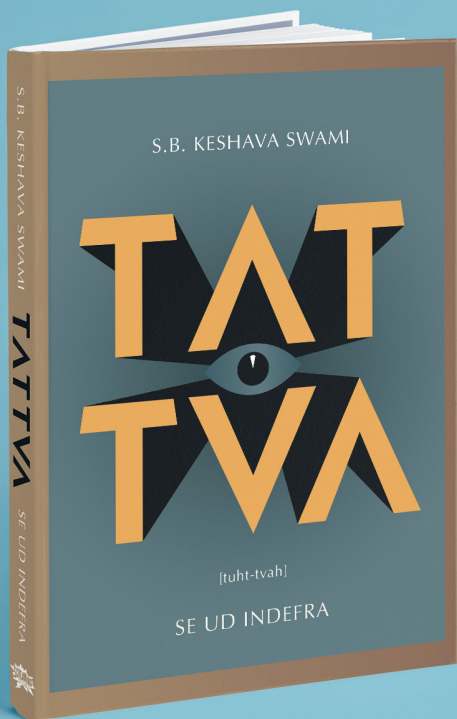
Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www.krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

TATTVA - NY BOG PÅ DANSK

Til august måned udsender forlaget SCREAMING BOOKS den danske oversættelse af *TATTVA – see inside out*, S.B. Kesava Swamis bog fra 2017 med en samling blogindlæg, som Maharaja skrev over en periode på otte år.

I Vedaerne dokumenterede de gamle vismænd en åndelig forståelse af selvet, universet og det dybere formål med livet. Dette er kendt som *tattva* eller grundlæggende sandheder og principper, der understøtter den universelle virkelighed. Viden om denne *tattva* kan hjælpe én til at udmærke sig på alle niveauer – fysisk, følelsesmæssigt, socialt og – vigtigst af alt – åndeligt.

I *TATTVA – se ud indefra* diskuteres elementerne af denne *tattva*. De korte artikler spænder over en bred vifte af områder som filosofi, teologi, psykologi, sociologi og spiritualitet. Håbet er, at de forskellige artikler vil give stof til eftertanke i en verden, der – bevidst eller ubevidst – længes efter friske perspektiver og nye paradigmer.

Helt eksklusivt kan bogen erhverves gennem ISKCON Danmark og templet i København før udgivelsesdatoen til den reducerede pris på 150 DKK.

SCREAMING BOOKS er Jesper Frydenlunds forlag, der udgiver inden for forskellige genrer inklusive Krishnabevidste bøger som denne. 🌸